

Folketingets Retsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 41

Doknr.
802924

Dato
30-01-2024

Folketingets Retsudvalg har d. 3. januar 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 509 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DD).

Spørgsmål nr. 509:

Vil ministeren kommentere artiklen "Aarhus har brugt 64 millioner kroner på én kriminel familie: 'Det tegner desværre et typisk billede'" fra dr.dk den 12. december 2023? Vil ministeren desuden redegøre for, hvordan det kan ske, at én kriminel familie kan koste den danske statskasse så mange penge? Vil ministeren endvidere redegøre for, hvor mange af den slags familier der findes, og hvordan ministeren agter at håndtere sådanne kriminelle familier, der koster statskassen millioner?

Svar:

I spørgsmålet henvises til en artikel, hvor det fremgår, at Aarhus kommune sammen med politiet har iværksat en række initiativer for at komme problemer med omfattende slægtsbaseret kriminalitet i familier til livs. Det er i mine øjne fuldstændig uacceptabelt, hvis personer vælger at opføre sig på en måde, hvor de træder ud af fællesskabet, ved at begå omfattende og organiseret kriminalitet.

Det fremgår af artiklen, at der fra kommunal side har været iværksat en række indsatser i en enkelt familie, heriblandt anbringelser uden for hjemmet. Som minister har jeg ikke kendskab til den konkrete familie og de kommunale indsatser, der måtte have været iværksat. Det gælder i øvrigt også andre familier og deres konkrete sagsforløb. På den baggrund kan jeg ikke kommentere på de enkelte sager. Generelt kan der være mange årsager til, at indsatser ikke har den ønskede virkning. Det er kommunen og de fagprofessionelle, der har kendskab til børnene og deres familie, der har ansvaret for at sikre, at børnene får den nødvendige støtte. Når der er tale om meget komplekse sager, hvor der er omfattende problemer med kriminalitet, vil det ofte betyde, at flere myndigheder skal samarbejde om at få iværksat de nødvendige indsatser. Det er også kommunens ansvar at følge op på, om de iværksatte indsatser lever op til formålet, og revidere indsatsen, hvis der er behov for det. Kommunerne kan gøre brug af forældre- og børne- og ungepålæg, hvis det vurderes, at forældrene ikke lever op til deres forældreansvar eller et frivilligt samarbejde om indsatserne ikke er tilstrækkeligt. I tillæg hertil er der mulighed for at træffe visse afgørelser om indsatser uden samtykke, såfremt de lovgivningsmæssige betingelser er opfyldt, og det vurderes at være til barnets eller den unges bedste.

I efteråret vedtog regeringen sammen med et bredt politisk flertal bandepakke IV, som giver kommunerne yderligere redskaber til at imødegå problemer med samfundsundergravende kriminalitet og arbejde forebyggende med unge, der er i risiko for eller allerede er en del af et organiseret kriminelt miljø. Aftalen om parallelsamfund giver derudover kommuner og boligområder redskaber til at arbejde med udviklingen af boligområder, hvor der er en høj grad af udsathed, så man den vej rundt også kan imødekomme nogle af de problematikker, der er på spil.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister